Година I — Плѣвенъ, 9 Февруарий 1902 — Брой 14

Плѣвенъ 9 Др-во „Съгласие“.

в. „Нова Струя“
Излиза всѣка Сѫбота.
годиненъ абонаментъ 4 л.,
полугодишенъ 2 лева,
Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢЩЕНИЕ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща на адресъ: Редакция на в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвенъ.

За [illegible] се плаща по [illegible] първата [illegible] от. на четвъ[illegible]ставски публикации [illegible]собно споразумѣние.

ОБЯВЛЕНИЕ

Молимъ всички наши дописници и приятели да събиратъ свѣдения за всички кметски, попски и пр. грабежи и закононарушения, които иматъ обществено значение и ги испращатъ въ редакцията ни.

При тово молимъ нашитѣ дописници да ни испращатъ само добрѣ провѣрени и установени фактове.

Отъ Редакцията.

Молимъ неисплатившитѣ г. г. абонати да побързатъ съ плащание на абонамента.

Отъ Редакцията.

Слѣдъ агитациитѣ.

Слѣдъ нѣколко дена най ще бѫдемъ вече въ самото прѣдвечерие на изборитѣ, прѣзъ цѣлия този подготовителенъ периодъ агитаторитѣ, като захванеме отъ бивши и сегашни министри и свършимъ съ най-обикновенитѣ и прости викачи, на всичкитѣ партии кръстосаха и кръстосватъ още България на-лѣво и дѣсно.

Това е едно отрадно явление въ нашия политически и парламентаренъ животъ и то показва още, че за въ бѫдаще една партия, за да спечели изборитѣ, трѣбва да изхарчи повечето агитационa енергия, отколкото полицейски заплашвания и насилия.

Тъй щото, българския избиратель е ималъ възможностьта да чуе прѣдставителитѣ почти на всичкитѣ наши партии и парламентарни групи, да чуе тѣхнитѣ възгледи по сегашното наше економическо и политическо положение, да чуе сѫщо тъй и тѣхнитѣ възгледи за бѫдащето държавно управление. Да, българския избиратель чу всичко това, чу той и Даневъ, и Петковъ, и Каравеловъ, чу той Гешевъ и Людскановъ, но какво извлече отъ всичкитѣ тѣхни рѣчи, какво му казаха тѣ? Дали показаха истинскитѣ причини, които сѫ довели днешното лошо положение, дали влеха свѣтла струя въ неговото съзнание или най-сетнѣ дали показаха истинския цѣръ на неговата болка? Не, тѣ не направиха нито едното, нито другото! Тѣ исипаха и сипатъ наврѣдъ само думи и все голи думи. Думитѣ сѫ дадени да си изказваме мислитѣ, но тѣ тъй сѫщо служатъ да се прѣкрива съ тѣхъ и истината. Този, послѣдния способъ се употрѣбява отъ всичкитѣ наши държавници и политически мѫже, той се употрѣбява и сега отъ всичкитѣ наши държавници, които сѫ на власть или се готватъ да я поематъ.

И сега, когато нашия печатъ е трогнатъ отъ «откровеностьта» на Петковъ, отъ «силнитѣ доводи» на Сарафовъ, отъ «цифритѣ» на Гешевъ и краснорѣчието на Данева, длъжность е на всѣки единъ избиратель да се попита, като сравни всичко изказано отъ горнитѣ държавници, кого да повѣрва, кой му казва истината?

Ний чухме Даневъ да ни прѣпоржчва заемътъ и монопола на тютюня отъ хигиенически съображения; чухме сѫщо Гешевъ да не отрича заемъ, но да отхвърля монопола, като вредно нѣщо за нашето економическо бѫдаще; видохме Петковъ и Каравеловъ да казватъ, че пари ни трѣбватъ, държава безъ пари се не управлява, но хората не ни даватъ пари безъ реална гаранция и ний сме длъжни да дадемъ такава; а сѫщо чухме и Людскановъ да казва, че хората, като ни даватъ пари, правятъ най-голѣмото благодѣяние на държавата и на нашия народъ.

Отъ друга пъкъ страна ний чухме едни да ни казватъ, че тѣзи дългове сѫ належащи сега да се платятъ, други — че може да се почака, че може да се не платятъ сега и да се чака по-благоприятенъ моментъ за да се сключи по-добъръ заемъ безъ всѣкаква реална гаранция. Да, ний чухме всичко, но гдѣ е истината между всичкитѣ тѣзи противоположни мнѣния, гдѣ е правдата между Даневъ и Гешевъ? Съ една дума, дали Прогресивно-Либералитѣ сѫ прави или Народнящитѣ, дали сѫ прави тѣзи, които защитаватъ момопола или сѫ тѣзи, които сѫ противъ него?

Ето въпросътъ, който се поставя прѣдъ всѣки български избиратель, не заслѣпенъ отъ нашия дивъ партизански бѣсъ.

Като отхвърлимъ тритѣ неплодородни години и като хвърлимъ само единъ бѣгълъ погледъ на сключенитѣ бюджети на нашитѣ бивши правителства, ще видимъ отъ единъ пѫть, че всѣко едно правителство е сключвало държавния бюджетъ винаги съ дефицитъ: Стамбуловъ, Стоиловъ, Иванчевъ-Радославовъ, всѣки единъ отъ тѣхъ е сключвалъ своето управление съ дефицити и ги е покривалъ съ заеми. Заемитѣ сѫ били спасителната мѣрка на всѣко наше правителство, изравняването на нашия бюджетъ не е ставало съ намаление на държавнитѣ разноски, а съ увеличаване на расходитѣ и тѣхното покриване съ заеми.

Всичкитѣ наши заеми сѫ правени съ економически цѣли, но кой не знае, че Ямболската желѣзница е правена отъ бъл. войска, кой не знае, че на нашия гръбъ тежи единъ 250 милионенъ заемъ, а едва 100 милиона сѫ турнати въ цѣльта за която сѫ вземени, кой не знае, че първия Стамбуловски заемъ отъ 1888 год., сключенъ отъ безкористния Начевичъ, е съ 6 %? Пръвъ заемъ съ 6 %! Та кой не знае, че народняка Тодоровъ сключи съ 30 % краткосроченъ заемъ, а Иванчевъ-Радославовъ съ залагание бандерола на тютюна?

Да, прослѣдете управлението на всичкитѣ наши правителства и партии, вий ще се погнусите отъ всичко това, което носи името българска политика и българско управление.

Това не се признава само отъ насъ, а се признава и високо се прокламира отъ всички наши партии, които не единъ пѫть сѫ се въртели около държавната трапеза, ограбвали и изтезавали сѫ българския народъ безъ некога да сѫ се погрижвали за неговото мизерно положение, безъ да се попитатъ, отъ гдѣ иде цѣлото това богатство, което тѣ безконтролно грабатъ.

И както бившото коалиционо, тъй и сегашното Прогресиво-Либерално правителство, като стояха цѣли 15 год. въ опозиция безъ да вникнатъ въ народа и да изучатъ неговитѣ нужди, тръгнаха по отѫпкания пѫть, начертанъ отъ бившото наше управление и съ най-голѣмъ жаръ се хвърлиха да защитяватъ политиката на заемитѣ и монополитѣ.

И сега, когато погледнемъ на нашата политика, ще видимъ, че вѣстници, брошури, министри, агитатори, партии и партизани всички сѫ раздѣлени, всички водатъ своята агитация отъ името на заемътъ и монополитѣ или противъ тѣхъ, въ сѫщото врѣме като се пазятъ да даватъ каквито и да сѫ маловажни обѣщания за реформи, съ които да облекчатъ тѣжкото положение на нашия работенъ народъ. Обѣщанията счупиха главата на едно правителство, резнебитиха една партия и може би, погребаха навѣки единъ нашъ политически мѫжъ. Благодарение накадърностьта и нерѣшителностьта на нашитѣ буржуазни партии, обѣщанията и проповѣдванитѣ реформи станаха смъртната брадва за тѣхъ и тѣзи партии сега треперятъ и не смѣятъ нито думица да обѣщаятъ, тѣ треперятъ когато си спомнятъ какви реформи сѫ проповѣдвали и какви програми сѫ писали, тѣ отъ всичко това се боятъ и прѣхвърлятъ тѣжестьта на днешния политико-економически моментъ върху заемътъ и монополитѣ. А пъкъ тѣзи партии, които обичатъ повечето населението и «моралното влияние», отколкото различнитѣ обѣщания и залъгвания, намѣриха згоденъ моментъ за експлоатация и за убивание почвата на всички реформи, тѣ повѣдоха борба противъ монополитѣ и заемътъ. Сега заемътъ и монополитѣ сѫ новото срѣдство, съ което нашитѣ буржуазни партии залѫгватъ българския работенъ народъ и искатъ да го отклонатъ отъ пѫтя на тѣзи рефирми и искания, които дѣйствително ще подобратъ положението на самия народъ и ще тикнатъ както самия него, тъй и държавата въ пѫтя на прогресътъ.

Но, дали всичко това е замрѣло въ народа, дали този работенъ народъ е забравилъ своето положение и е унищожилъ въ себе си почвата за падобрение своето положение? Не, никакъ не! Защото той чувствува, че неговитѣ данаци сѫ тежки, той чувствува, че сегашната даначна система е не справедлива и е легнала само на плещитѣ на този, който работи денѣ и нощѣ, а е освободила отъ тежъкъ данъкъ богатитѣ, фабрикантитѣ, лихваритѣ; той вижда, че тази войска, която имаме, систематически, съ своитѣ голѣми разноски, е съсипала и съсипва неговия економически напрѣдъкъ; той вижда, че тази държава, която трѣбва да бѫде майка за всичкитѣ, служи само за угодата на княза и властолюбивитѣ партии и народнитѣ изедници, той чувствува всичко това, защо това се касае до неговия интересъ, защото най-подирѣ всичко това го души и му не дава да живѣе. Да, колкото и малко да е съзнанието, на фактъ е, че народа се движи, чувствува своето мизерно положение, постепено захваща да съзнава, кои сѫ неговитѣ врагове и изедници, а щомъ вече имаме работа съ съзнанието, то мѫчно се потѫпква, защото то е изникнало въ борбата и въ нея живѣе.

И сега, когато утрѣ-други день ще имаме избори, когато всѣки български избиратель трѣбва съ бюлетина въ рѫка не да избира този или онзи, не да подържа за една чаша ракия тази или онази партия, а да се произнесе върху своето положение, да защити своитѣ жизнини интереси и тѣзи на цѣлия работенъ народъ, не трѣбва да се лѫжи съ монополитѣ и заемътъ, не трѣбва да даде своя гласъ за тѣзи, които сѫ противъ него или за него, а трѣбва да пусне своя гласъ за тѣзи реформи, за тѣзи искания, които дѣйствително ще подобратъ неговото положение, трѣбва да даде своя гласъ за тази партия, която проповодва и защитява тѣзи искания, която отстранява отъ своитѣ редове богатитѣ, лихваритѣ, фабрикантитѣ и народнитѣ изедници и прибира бѣднитѣ, работницитѣ и експлоатиранитѣ отъ днешнитѣ обществени наредби.

Това е социалистическата партия, социалиститѣ сѫ единственитѣ, които подържатъ и распространява тѣзи реформи, които ще подобратъ положението на българския работникъ, дребенъ занаятчия и бѣденъ земледѣлецъ.

Юр. Юрдановъ.

Върху училищната политика на нашата държава.

Въ миналия брой ний указахме, какво вършиха нашитѣ правителства спрямо помощницитѣ на държавата въ извънучилищното народно образование. Ний указахме на безпримѣрната неблагодарность на тая държава, на нейнитѣ жестоки обноски къмъ тия извънучилищни работници, на нейната студена послѣ-

дователность въ понижаване уровена на общото образование.

Въ свързка съ смѣткитѣ за услуга на монархията стои въпроса за нейнитѣ отношения къмъ правото на училищния работникъ да има самостоятелни убѣждения. Българскитѣ министри и близостоящитѣ до тѣхъ лица разпространяватъ навсѣкждѣ оная безсмислица, споредъ която единъ служащъ прѣстава да бжде гражданинъ, щомъ постжпи на държавна служба. На такъвъ човѣкъ не му се дава свободата да говори и да дѣйствува наредъ съ останалитѣ граждани за въ полза на своето политическо вѣрую. На такъвъ човѣкъ казватъ: излѣзъ въ оставка и тогазъ свободно можешъ да дѣйствувашъ. На учителя казватъ сжщото; казвали сж го всички правителства, практикували сж го всички отъ началника на отдѣлението до послѣдния секретарь на училищнитѣ инспектори. Не виждате ли въ това софизма, който е насоченъ за оправдание на едно грубо посѣгателство само, защото то е толкова очевидно и несъстоятелно, щото, освѣнъ съ софизми не може друго яче да се защитява? «Излѣзъ въ оставка и работи свободно»! Та учителя цѣли 10—15 години се е приготвлявалъ за своята професия, друго занятие той не може да има, хлѣба си не може да вади вънъ отъ умствения трудъ. Да излѣзе като свободенъ гражданинъ, безъ да бжде държавенъ работникъ, то е една очевидна невъзможность: да не бжде учитель, то ще рѣче да не бжде никакъвъ. Е добрѣ, какво значатъ тогава горнитѣ думи? Тия думи значатъ слѣдующето: ти имашъ право на самостоятелно политическо мнѣние, но за него ти трѣба да жертвувашъ прѣпитанието си, т. е. това право ти ще го имашъ, когато доброволно се прѣнесешъ къмъ устата на гладната смъртъ. Такъвъ е смисъла на министерскитѣ думи. Това ще рѣче, че всички защитници на тая теза отричатъ правото на държавния работникъ да бжде истински членъ на държавата съ правата на останалитѣ поданици. Отричанието на това право е толкова очевидно, щото не може да бжде прикрито съ никакъвъ софизмъ. Това отричане вий ще намѣрите всждѣ, гдѣто учителя се е опиталъ да бжде служитель на собственитѣ си убѣждения. Грубото малтретиране (душевно и физическо) е най-силното доказателство за това отричане. Насилието върху личностьта, конфискуване неговия имотъ или пъкъ кофискуване правото му да има занятие, запрѣщението да упражнява едничкото възможно за него занятие — това сж обикновенитѣ явления, които придружаватъ отричанието правото на самостоятелно убѣждение.

Нашата държава къмъ своитѣ училищни работници е усвоила имено този възгледъ. Тя не имъ признава правата, които служатъ за основа на българския конституционенъ животъ. За нея малко важи принципа, че всички поданици сж равни прѣдъ законитѣ, т. е. че всички сж свободни да иматъ свои убѣждения. Принципа на политическата равноправность, макаръ и провъзгласенъ отъ самата тази държава, може да бжде стжпканъ отъ нея, щомъ точното му прилагане се явява опасно за стълбоветѣ на монархическата власть. За нашата държава малко важи и обстоятелството, че съ подобно посѣгателство тя лишава едни отъ най-интелигентнитѣ си членове отъ участие въ обществения животъ и че по такъвъ начинъ въ него оставатъ да боравятъ нравствено изродени субекти и затжпени и лишени отъ всѣкаква человѣщина. Когато въ този общественъ, политически животъ, покрай другитѣ благоприятни условия, боравятъ и разумни и честни хора, държавнитѣ работи рѣдко биватъ забатачени и рѣдко тѣ сж отправени къмъ услуга на едно малцинство, а особено пъкъ рѣдко тѣзи държавни работи изпадватъ въ ржцѣтѣ на деморализирани егоисти. При такова благоприятно стечение на обстоятелствата тържеството на деспотизма се отлага за неопрѣдѣлено дълго врѣме и мечтанията на днешнитѣ богопазаници въ България да суспендиратъ конституцията оставатъ си само мечти и илюзии. Когато пъкъ този общественъ жовотъ се движи, особено при неблагоприятни економически усложнения, отъ некадърни елементи, готови къмъ всички видове нарушения на държавнитѣ закони и на истинския моралъ, тогава държавнитѣ работи сж насочени за удовлетворяване капризнитѣ интереси на едно меншество, на една класа или на една привилегирована каста; тогава държавнитѣ работи се направляватъ отъ оня безобразенъ типъ егоисти, за които въ този свѣтъ не сжществува общественото благо като идеалъ на личностьта и които обществения интересъ турятъ подъ своитѣ крака. При такива политически условия и при такива забъркани економически отношения богопомазаницитѣ могатъ да гледатъ съ усмивка на своето бждаще, рисувано въ въображението имъ, като животъ окиченъ съ рози и свѣтли зари; тѣ могатъ да въздъхнатъ съ радость, че най-затаенитѣ имъ желания—да видатъ милионитѣ човѣшки сжщества колиничили прѣдъ троноветѣ имъ въ покорность—не е далечъ отъ осжществяване. Ясно е слѣдователно, защо българската държава тъпче собственитѣ си закони, когато е въпросътъ да се отстранятъ отъ полето на общественитѣ борби най-интелигентнитѣ ѝ работници. Тя съ това иска да направи политиката чужда за *добритѣ* хора, да прѣдостави послѣдната на безпринципнитѣ личности и по такъвъ начинъ да подготви почва за дескридетиране учреждениятa, основани върху всеобщото избирателно право. Собствено това тжпкане правото на самостоятелни убѣждения отъ страна на нашата държава се практикува къмъ всички разумни хора безъ изключение, а не само по отношение къмъ учителитѣ. Нейната послѣдователность по това е типична и системата на управлението ѝ не щади никоя човѣшка личность безразлично къмъ коя професия принадлежи тя.

Фактитѣ за потвърждение на тая нетолерантность не липсватъ и отъ врѣмето на «Новата Ера». Нека приведемъ слѣдующи примѣръ. Напослѣдъкъ е било устроено политическо събрание въ с. Ясенъ (Плѣв.), гдѣто единъ членъ отъ Социал. Партия е говорилъ върху съврѣменитѣ въпроси, които занимаватъ българското общество прѣдъ изборитѣ. Това събрание станало въ училището безъ желанието на гл. учитель и тъй като произнесената рѣчь не била за въ полза на Прогресивно-Либералната Партия и тъй като отъ друга страна кметството не било добрѣ разположено къмъ учителя, забръмчаватъ доноси по всички направления и искарватъ учителя виновенъ, че отпусналъ училищното здание и че нападалъ правителството. Министерството пише да се накаше учителя, Окржжното Управление прѣдписва на Учил. Инспекция да внесе *незабавно* въпроса въ училищния съвѣтъ за наказание на учителя, а пъкъ Инспекцията, за да усили, види се, ефекта на тѣзи шумни донеси прави разпореждания за разслѣдване работата на самото мѣсто. Добрѣ, че учителя не бѣше замѣсенъ въ тая работа и по такъвъ начинъ се прѣсече възможностьта на извѣстни лица да удовлетворятъ злобнитѣ си чувства къмъ него, а то несъмнено е, че ако имаше и най-малкото участие въ това, учителя непрѣмено щѣше да пострада. Когато училищнитѣ здания се отпущатъ за рѣчитѣ на днешнитѣ министри или на партизанитѣ имъ, нѣма ли въ това никакво прѣстжпление; когато сжщото това би се извършило отъ единъ опозиционеръ, това вече е прѣстжпление. Като расжждавате върху горния случай, вий ще бждете съвършено справедливъ, ако извадитѣ заключение, че и днесь се вършатъ сжщитѣ работи, както и въ миналото. Ний сме увѣрени отъ горния фактъ, че ако въпросния учитель бѣше се помжчилъ дѣйствително да услужи на убѣжденията си прѣзъ днешния избирателенъ периодъ, като почне да държи политически сказки и да агетира свободно за своитѣ убѣждения, сигурно щѣха да го считатъ за най-голѣмъ пристжпникъ въ учитѣ на училищния законъ и щѣха да му наложатъ най-тѣжко наказание.

Примѣри кота горния ги е имало всѣкога, ще ги има, може би и за въ бждаще. Тѣ сж такива обикновени явления, че нашето общество е започнало да се привиква къмъ тѣхъ, като къмъ една необходимость. Фактитѣ отъ незачитане правото на учителя да има свои убѣждения и да ги распространява, сж тъй многобройни, че никому нѣма да се види чудно, ако утрѣ и днешното правителство започне да си служи съ срѣдствата на своитѣ прѣдшественици въ прѣслѣдване на неедномислиницитѣ си—обществото ще посрѣщне тия факти безъ роптание, тъй както то посрѣща много по-важни нарушения отъ страна на всѣко едно правителство; но отъ всичко това не сме ний, учителитѣ, които ще се плашимъ, защото само въ борбата ний намираме нашето съкнание.

С.

Да кажемъ и ние своята дума.

Слѣдъ нѣкой и другъ день страната ще бжде отново погълната отъ периодическитѣ наводнения на българскитѣ партийни агитации. Сега вече изъ селскитѣ локви, оглозганитѣ стъгди и кални мегдани ще почнатъ да сноватъ «хрисимитѣ», «учтивитѣ», «прѣлюбезнитѣ» и «великодушнитѣ» прѣдставители на българскитѣ властолюбиви партии. Мазни и «кротки» господа съ една чудесно «простодушна» усмивка ще стискатъ измършавелитѣ и потъркани ржцѣ на «милитѣ» селени и съ горчива «тжга» ще оплакватъ халътъ на тия нещастни обитатели на подземията. Цѣлъ сонмъ оплакваци на «селското тегло», цѣлъ купъ върли апостоли на «всенародното щастие», цѣла грамада възхитени борци за «благото на народа» ще се втурнатъ тия дни по цѣлата страна съ горѣща вѣра, че словото имъ пакъ ще бжде чуто, че думитѣ имъ пакъ ще бждатъ повѣрвани.

Странно нѣщо! Двадесеть и петь години се изминаха вече отъ както е започнала тая отвратителна игра съ народа; 25 години се изминаха, отъ когато се е започнала тая гнусна и мошеническа измама спрямо него отъ българскитѣ властолюбиви и богаташки партии и слѣдъ толкова дългъ периодъ отъ непрѣкжснати лъжи и издѣвателства пакъ виждаме агентитѣ на политическото фарисейство да пристжпатъ *спокойно* къмъ българскитѣ села, пакъ виждаме тия вѣчно лъжливи борци да продължаватъ *безнаказано* своето четвъртъ вѣковно политическо шарлатанство. Странно наистина се вижда туй попадение на пръвъ погледъ. И мнозина твърдѣ искрено се очудватъ, какъ е възможно единъ вѣчно лжженъ и ограбванъ народъ да търпи прѣдъ очитѣ си сжщинскитѣ агенти на лъжата и кражбата, какъ тоя народъ като разяренъ левъ не се впусне и не удуши всичко онова, което го е лжгало и мамило до сега, какъ той не излѣе всичката си ярость къмъ ония мазни фарисей, които въ всѣка прѣдизборна недѣля се явяватъ прѣдъ неговитѣ очи съ едни и сжщи лъжливи обѣщания, съ едни и сжщи лицемѣрни сълзи. Въ сжщность обаче нищо странно нѣма въ печалната наша дѣйствителность, нищо чудно нѣма въ това, което става, и което е възможно да стане при тая дѣйствителность. Всѣко едно явление дори и най-тжжовното, най-плачовното и най-сждбоносното си има своитѣ дълбоки причини. Такива причини иматъ и всички явления въ политическия животъ на нашата страна, слѣдователно и онова, за което стана дума. За да прѣмахнемъ нашето очудване при наличностьта на единъ такъвъ плачевенъ фактъ какъвто е нашия политически развратъ, нуждно е да се взрѣмъ по внимателцо въ дѣйствующата политическа система въ нашето общество. Взрѣмъ ли се въ тая система ние ще видимъ, че не сж само два ясно-очертанитѣ и враждебно настроени лагери, както обикновено си въобразяваме, че не сж само двѣ ясно разграничени воюющи страни — народътъ и партийнитѣ водители. Не! Работата е много по-сложна отколкото обичаме да си прѣдставляваме. Спрѣте се въ село по врѣме на избора, задайте ухо къмъ частнитѣ разговори на «виднитѣ селяни», прослѣдѣте какво безпокойствие и каква жива заинтересованость показватъ извѣстни слоеве отъ селската маса и вие тутакси ще се убѣдите, че тукъ не сж само «почтенитѣ» агитатори и тѣхнитѣ партийни водители, които слѣдъ изборитѣ ще дѣлятъ медътъ на вѣчно работящиятъ български данакоплатецъ. Редомъ съ тѣхъ вие ще видите наслоенитѣ утайки отъ нескончаемитѣ котерийни режими, утайки отъ персоналното минало и настояще на българския политически животъ. Тия утайки, които всѣкога сж се въртели въ и около общинскитѣ управления сж днесь най-силното орждие въ ржцѣтѣ на всички политически шарлатани, сж най мощния щитъ, за да може безнаказано да се фарисействува и спокойно да се свѣтотатствува съ неволитѣ на злочеститѣ народни маси.

Общинско управление! О, жалко изкълчено сжщество! До сега то е било вертепъ на грабителството, фокусъ на ненаситнитѣ апетити, срѣдство за обществената плячка. Общинското управление—това е било най-вѣрния спжтникъ на своята майка—българската държава. Общинското управление — това е било една малка държава съ всички котерийни инстинкти, съ всички плячкаджийски стрѣмежи съ всички грабителски страсти, съ които се е отличавало цѣлокупното държавно управление. Нѣма нищо по гнусно, нищо по отвратително отъ историята на едно българско общинско управление. Всички мерзости на които е способенъ да се отдаде единъ разюзданъ хищникъ тукъ сж наредени въ една непрѣкъсната верига. Ето дѣ се крие оная магическа сила, която одързостява вѣчнитѣ политически шарлатани; ето гдѣ се крие оная тайнствена стихия, която дава животъ и смѣлость на всички фарисействующи политически котерии. Да! Тамъ изъ тъмната маса вие виждате, че се подаватъ заможнитѣ селски първенци и «почтенитѣ» първограждани да даватъ своя «авторитетенъ» съвѣтъ, да казватъ своето «почтено» «чорбаджийско» слово. А що сж тѣ? — Мрачни герои отъ котерийната история на общинскитѣ управления. Господари на общественитѣ богатства прѣди, когато никакъвъ

контролъ отъ никого не е имало, и солидарно съ официалнитѣ прѣдставители на държавата турнаха ржка върху тия богатства, присвоиха ги и съ течение на врѣмето закржглиха своята грабителска физономия, създадоха и закрѣпиха своя хищническа психология. Днесь тѣ сж вече завършени характери, оформени типове съ най-ясна прѣдстава за котерийното наше управление. Сжщитѣ тия типове днесь подаватъ ржка на своитѣ по-високи събратия и чрѣзъ своето «почтено чорбаджийско» слово разчистватъ пжтя имъ срѣди народната маса. Отварятъ се пакъ шарлатански уста, за да изригнатъ 99 пжти пусканата лжжа, за да извършатъ 99 пжти извършваната измама. Слуша народътъ и пакъ мълчи! Клетъ народъ! «Ти заслужавашь своята участь!» изтръгватъ въ отчаянието си мнозина отъ неговитѣ искрени приятели. Не! Жестока е тази прѣсжда! Не дѣйте иска отъ него това което не е въ положение да даде. Вамъ ви стига да изобличите неговитѣ злодѣй и да е махнете отъ очитѣ имъ съ прѣзрѣние, но за него туй е невъзможно. Грохналъ подъ тяжестьта на семейнитѣ лишения, вчепканъ въ хищнитѣ ногти на своитѣ «великодушни» първенци, изложенъ на произволитѣ на единъ побѣснялъ кметъ или общински съвѣтникъ, той не е въ състояние тъй смѣло да заяви своето възмущение. Ако днесь той си позволи да даде гласенъ изразъ на своя вжтрѣшенъ миръ, утрѣ рано той ще бжде подхвърленъ на най-немилостиви изтезания отъ неговитѣ икономически господари. Ако ли отъ тѣхъ успѣе да се запази поне до толкова за да не склопи моментално отворенитѣ уста, то прѣдъ него ще се изпрѣчи прѣдставителя на общинската власть и гласътъ му ще млъкне. Колко срѣдства иматъ на ржката си тия прѣдставители на властьта за да отмжщаватъ и безчинствуватъ. Това е то положението!

Системата на котерийнитѣ режими, въ общата политика на държавата, създаде отъ общинскитѣ управления организирани гнѣзда на систематически грабежъ и най силни партийни подържатели на нашитѣ властолюбиви партии. И нищо чудно нѣма въ това дѣто днесь пакъ ще бждемъ свидѣтели на грозната картина да си играятъ съ жалкия тоя народъ всевъзможни агенти на фанатизиранитѣ български политически котерии. Да, утрѣ—други день ще покажатъ своята сила тѣзи политически шайки. Утрѣ другидень ще се упражни 99 пжть оня нравственъ и икономически гнетъ надъ българския народъ, който въ продължение на двѣ и половина десятки години е давалъ най-здравата храна на хищническитѣ държавни и общински котерии.

Какъ би се отразило всичко това върху душата на работния народъ? Какъ ще се почувствува найсѣтнѣ той и до какви размишления може да достигне?—Ето въпроси, на които ще се помжчимъ тукъ да отговоримъ.

Ако сждимъ за днешното положение безъ да вникваме въ причинитѣ, които сж го породили и които ще го движатъ нататъкъ, ние наистина ще додемъ до твърдѣ печални заключения. Погледнемъ ли отгорѣ напр. на нашия политически животъ ще забѣлѣжимъ ясно, че въ партийнитѣ и въобще въ политическитѣ борби не участвува една значителна часть отъ българскитѣ избиратели. Вникнемъ ли пъкъ въ мотивитѣ на тая тѣхна, тъй да я наречемъ, гражданска апатия, ще видимъ, че тѣ се криятъ първо, въ горчивото разочарование отъ българскитѣ правителства и второ въ нежеланието да се излагатъ отъ ново на ненавистьта на властвующитѣ. Тия двѣ причини сж довели доста много отъ българскитѣ избиратели до положението да се откажатъ доброволно отъ своитѣ граждански права. Само по себе си вече туй обстоятелство е твърдѣ жално. А то става двойно по жално като се знае какъ по този просгъ начинъ се улеснява политическата експлоатация въ страната на все различнитѣ монархически и реакционни апетити.

Да, не е подготвенъ този избиратель да дава далечно значение на своя гласъ; той не е съзналъ истинската, високата цѣна на своя гласъ, но отъ друга страна пъкъ той е разбралъ кое прави гласътъ му тъй ефтенъ и неползотворенъ. Както и да е, но фактъ безспоренъ е, че самоволното гражданско разжалване е взело твърдѣ некрасиви размѣри. То се явява като една реакция върху всички измамени очаквания, които е ималъ и хранилъ българския избиратель къмъ държавното управление и различнитѣ партии.

Ако погледнемъ само отъ тази страна на въпросътъ, то ще додемъ до печалното заключение, че това разочарование ще обхване цѣлия народъ и по този начинъ ще докара тържеството на реакцията и мракобѣсието. За щастие обаче такъвъ печаленъ край нѣма да настжпи. Едноврѣмено почти съ лошитѣ утайки отъ политическия животъ върху гражданския миръ на българския избиратель се развиватъ и събития, които клонатъ да дадатъ съвършено новъ тласъкъ на държавното управление. Едноврѣмено съ отрицателнитѣ си влияния, нашия политически животъ захваща да хвърля сѣмената и на едно ново, положително влияние. Това послѣдното влияние захваща вече да се чувствува на всѣкждѣ и да се свързва съ всички отрицателни рожби на досегашния общественъ животъ. То ще сгрѣе и тази часть отъ българскитѣ граждани, които сж се отдали на политическото разчарование и ще да прѣвърне всичко това въ най-горѣща вѣра и надѣжда въ бждащето.

Въ що се състои това положително влияние на нашия общественъ и политически животъ?—На този въпросъ, както и на въпроса върху какво имено сега трѣбва да спрѣмъ вниманието на работния народъ като кажемъ и ние своята дума, ще се повърнемъ идущия пжть.

Д. Х. Димовъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ. *)

Днесь 3 ий Февруарий 1902 год. подписанитѣ избиратели отъ с. Вълчи-Трънъ (Плѣвенско) се събрахме въ училищното помѣщение да размѣнимъ нѣкои мисли по несносното ни материално положение. Като взехме прѣдъ видъ, че халътъ ни отъ година на година става все по лошъ и по-лошъ; че вече не остана какво да залагаме на лихваритѣ и другитѣ кредитни учреждения, та да ни даватъ пари да си изхранимъ дѣцата и платимъ на държавата; че ни се продаватъ безжалость котлитѣ, чергитѣ, воловетѣ, кжщитѣ, нивитѣ и пр, за нищо и никакви цѣни, само поскоро да се удовлетворятъ изканията на днешната държава и лихвари; че ние земледѣлцитѣ, занаятчиитѣ и работиицитѣ, плащаме най-тежки данъци и подържаме цѣлата държава, а тя до сега нищо добро не е направила за насъ и че тя съ своитѣ закони и институти се явява за едни майка, а за насъ мащеха; че всичкитѣ до сегашни правителства сж водили и водятъ една разсипническа финансова политика, като всѣка година сключватъ държавния бюджетъ съ дефицити, защото не стигатъ за подържка на партиитѣ си, посрѣщане и изпращане съ държавната пара, дефицити, които покриватъ съ тежки и непоносими за страната ни заеми; че ние издържаме войската и полицията, които служатъ само да обръщатъ щиковетѣ на своитѣ братя и бащи по изборнитѣ мѣста, Дуранъ-Кулакъ, Тръстеникъ, Шабла и др. и задържатъ правителството по-вече врѣме на власть и да прокарватъ съсипателнитѣ за страната ни закони; че всѣко едно правителство е увеличавало чиновническия персоналъ, не че е имало нужда отъ по-вече чиновници, а само да настани партизанитѣ си на служба, че офицеритѣ и чиновницитѣ у насъ получаватъ такива голѣми заплати, съ които можатъ да се издържатъ 10—20 на даже и 50 души семейства; че ние издържаме училища, а нашитѣ дѣца нѣматъ възможность да се учатъ въ тѣхъ, едно че сж много далечъ отъ насъ и друго, че увеличиха такситѣ; че ние плащаме на лѣкаритѣ, а никога не виждаме тѣхната помощь или пъкъ ако ни дойдатъ у кжщата трѣбва да си продадемъ воловетѣ за да имъ платимъ пжтнитѣ пари, че досегашнитѣ наши народни прѣдставители сж защищавали интереситѣ на капиталиститѣ, а не и нашитѣ и като имаме прѣдъ видъ, че нашата страна е конституциона, та всичкитѣ закони се изработватъ отъ народни прѣдставители, то

РѢШИХМЕ:

1. Въ прѣдстоящитѣ избори за народни прѣдставители да гласуваме само за тѣзи кандидати, които се явятъ прѣдъ насъ и ни кажатъ чии интереси ще защищаватъ въ камарата, а така сжщо да дадътъ и писмено задължение, че въ Народното Събрание ще защищаватъ и слѣднитѣ наши изкания.

а) Намаление срока на воената служба на двѣ години за коницитѣ, а пехотинцитѣ на една година.

б) Намаление числото на офицеритѣ.

в) Закриване излишнитѣ чиновнически служби, създадени за охранение на партиитѣ.

г) Намаление заплатитѣ на княза, съгласно конституцията, министритѣ, депутатитѣ, офицеритѣ и чиновницитѣ.

д) Изработване законъ за лихварството.

е) Въвеждане прогресивно подходния данъкъ, като най-справедливъ.

ж) Въвеждане пропорционалната избирателна система.

з) Уничтожение на училищнитѣ такси, увеличение курса на основното училище и отпущане помощи на бѣдни ученици.

и) Бързо и ефтино правосждие.

к) Бѣзплатна лѣкарска помощь и други срѣдства за лѣкуване.

л) Унищожение на офицерскитѣ и чиновнически пенсии за прослужени години и въвеждане на инвалиднитѣ пенсии безъ разлика на занятие.

м) Сгрупирване на общинитѣ и назначаване ревизори, които най-малко два пжти прѣзъ годината да прѣглеждатъ смѣткитѣ на всѣкой единъ кметъ.

н) Държавата да не сключва никакви заеми за покриване обикновенитѣ си нужди, каквито сж били почти всичкитѣ досегашни заеми, включително и пропадналия монополенъ заемъ.

2. Въ случай, че нѣкой отъ прѣдставителитѣ ни не изпълни обещанията си, ще изкаме по законенъ редъ махването му отъ Народното Събрание.

3. Нашитѣ избраници сж длъжни, слѣдъ закриването на всѣка сесия да ни даватъ отчетъ за дѣятелностьта си въ камарата.

4. Молимъ всички земледѣлци, занаятчии и работници да гласуватъ само за такива народни прѣдставители, които ще защищаватъ горѣизложенитѣ изкания.

5. Настоящето ни рѣшение да се изпрати до вѣстницитѣ: «Нова Струя», «Земледѣлческа Защита» и «Работнический Вѣстникъ», съ молба за публикуване.

Прѣдседатель: *Кръстьо Геновъ*
Секретарь: *Тодоръ Василевъ.*

(Слѣдватъ подписитѣ на 130 души)

(* Редакцията дава мѣсто на подобни резолюций съ единствента цѣль да покаже общото брожение на нашия народъ, неговитѣ искания и познавание на костантуционитѣ закони на нашата страна.)

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ на 31-й Януарий хилядо деветстотинъ и втора година подписалитѣ земледѣлци на с. Солуджа-Алж, Варненско, се събрахме да обмислимъ положението си прѣдъ прѣдстоящитѣ избори. Като взехме прѣдъ видъ, че всички досегашни партии, които сж идвали на власть имаха прѣдъ видъ само интереситѣ на своитѣ съпартизани и богаташи и една тактика на грабителство и безчинство; че, като сж влошили финансовото положение на страната. тикнали сж я въ пжтя на заемитѣ; че върху насъ земледѣлцитѣ, занаятчиитѣ и работницитѣ най-вече тѣжатъ всичкитѣ държавни тѣгоби: издръжката на тѣжка войска, която само пази пълнитѣ каси на богаташитѣ; плащанието на тлъститѣ чиновнишки и офицерски заплати; издръжката на училища, на които се затварятъ вратитѣ за нашитѣ дѣца и които тѣгоби сж довели работящитѣ слоеве до най-ложо економическо положение; че взамѣна на тия тѣгоби, ний сме лишени отъ много блага отъ просвѣта, лишаватъ ни отъ медицинска помощь, а за подобрение на поминака и не сж помислили; че сжщитѣ тия партии днесъ идатъ да изкатъ нашата бюлетина, като ни прѣдлагатъ свои програми, които въ нищо се не съгласяватъ съ нашитѣ нужди, че тия бждащи ковачи на закони малко познаватъ мизерното ни положение и че за да могатъ бждащитѣ ни прѣдставители вѣрно да прѣдставляватъ нашитѣ нужди, то трѣбва да имъ наложимъ нашитѣ изкания,

РѢШИХМЕ:

1. Въ прѣдстоящитѣ избори да гласуваме за тия народни прѣдставители, които ни дадатъ писмена декларация, че въ Народното Събрание ще защищаватъ слѣднитѣ ни изкания:

а) Пазение на конституционитѣ ни свободи отъ разни посѣгателства.

б) Въвеждание прогресивно-подоходния данакъ.

в) Освобождение отъ данака върху лозята, поразени отъ перноспората.

г) Намаление срока на воената служба.

д) Въвеждание пропорционалната избирателна система.

е) Намаление числото на чиновницитѣ и офицеритѣ.

ж) Подобрение поминака на работящитѣ слоеве.

з) Специаленъ законъ за лихварството.

и) Евтинъ кредитъ.

к) Унищожение на училищнитѣ такси и отваряние на специялни училища по селата.

л) Безплатна лѣкарска и медецинска помощь.

м) Специаленъ законъ за горитѣ.

н) Уравновѣсенъ бюджетъ, безъ заеми.

о) Евтено и бързо правосждие.

п) Специаленъ законъ за крадцитѣ.

2. Въ случай, че нѣкой отъ прѣдставителитѣ ни не изпълни обѣщанията си, ще изкаме по законенъ редъ махването му отъ Народното Събрание.

3. Нашитѣ избраници сж длъжни, слѣдъ закриването на всѣка сесия, да ни даватъ отчетъ за дѣятелностьта си въ Камарата и да взематъ актъ отъ нашитѣ породили се нови нужди.

4. Молиме всички земледѣлци, занаятчии и работници да гласуватъ само за тия народни прѣдставители, които дадатъ декларация, че ще изпжлнятъ тѣхнитѣ изкания.

5. Настоящето да се изпрати за публикация въ вѣстницитѣ: «Земледѣлческа Защита», «Нова Струя» и «Прѣпорецъ».

За 48 души подписваме

Прѣдсѣдатель: **Я. Ивановъ**
Секретарь: **В. Желевъ.**

До Редакцията на
в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвенъ..

Въ послѣдния брой на Шуменския вѣстникъ «Народно Съзнание» тенденциозно се подмѣта, че Прѣславското Окол. Учителско Дружество, въ едно отъ засѣданията си, рѣшило да вземе дѣятелно участие въ прѣдстоящитѣ избори за Народни Прѣдставители.

Като заявявамъ, че подобно рѣшение, отъ страна на дружеството, никога не е възможно, съжелявамъ, че редакцията тъй лесно се довѣрява на хора, които, както изглежда, чувствуватъ необикновенна склонность да ѝ съобщаватъ това, което ней е потрѣбно, за постигание на въображаеми цѣли, но ако ще би то, да нѣма нищо общо съ истината.

Колкото се отнася до епитета »Гнида», който макаръ и да не засѣга никого, защото дружеството, между своитѣ членове, непознава посоченото лице, ще забѣлѣжа, че авторитѣ на подобна духовитность, ако се смѣтатъ въ числото на порядочнитѣ хора, би трѣбвало да се черватъ прѣдъ себе си.

гр. Прѣславъ, 4 Февруарий 1902 год.

Прѣдсѣдатель на Прѣславското Окол. Учителско Дружество: **Т. Димчевъ.**

ХРОНИКА.

Съобщаватъ ни много непрѣпоржчителни нѣща за учителката въ с. Кара-Коджалий (Бѣленско). Тъй напримѣръ, когато нейнитѣ другарки и другари посѣтили селото ѝ съ намѣрение да дадатъ една вечеринка, то тя съ помощьта на попа осуетила тѣхния планъ. Виждда ни се повѣдението на поменатата учителка твърдѣ странно и ний бихме я посъвѣтвали да не оскърбява по такъвъ начинъ своитѣ другари. Ако не помощь, то поне да не показватъ

такава вражда къмъ тази ползотворна учителска дѣятелность.

Сѫщото нѣщо ни съобщаватъ и отъ Свищовъ, само че тука ролята испълнява г-нъ Бръчковъ, Директоръ на Търновското и V кл. Дѣвическо Училище. Работата се състои въ слѣдното: Свищовското Окол. Учит. Др-во «Помогни си самъ» рѣшава да даде литературно-музикална вечеринка за пръвъ пѫть отъ своето сѫществувание. За тази цѣль поканили и съставения хоръ отъ учиницитѣ при Търговското Училище и г-нъ Директора при сѫщото училище е позволилъ това, обаче слѣдъ нѣколко врѣме милостьта му се научава, че въ Учил. Д-во сѫ били само социалисти и тъкмо въ прѣдвечерието на вечеринката забранява на хора да вземе участие, не позволява да се правятъ репетици въ училището и заповѣдва на Г-нъ Драгойковъ да не дава пиянето на V кл. Дѣв. Училище за тази цѣль. Всичко това попрѣчило за давание на вечеринката. Ний не можемъ дà друга похвала на г-нъ Бръчкова, освѣнъ да прѣведемъ думитѣ на нашия дописникъ: «да, уплашиха се бухалитѣ отъ слабата свѣтлинка, която идеше отъ една дребна искрица, уплашиха се щомъ видѣха програмата на вечеринката и пуснаха въ ходъ всичко, на което сѫ способни хорь вѣчно скарани въ съвѣстьта си».

Куриозенъ попъ. На 27 Януарий т. г. е повиканъ попътъ Ив. Янковъ отъ гр. Ловечъ въ с. Казачево да вѣнчае двѣ свадби. При вѣнчаването на първата за кандилница му служило *огрибката*, съ която изчегъртвали нощовитѣ. Слѣдъ като взелъ 12-тѣхъ лева, обърналъ се къмъ кръстника и му искалъ още 2 л., като подаръкъ, понеже тъй му било рецътъ. Кръстникътъ отказалъ, попътъ се расърдилъ, нарѣкалъ селянитѣ цигани и се отправилъ за Ловечъ. Когато го стигатъ по пѫтя и му даватъ двата лева, чакъ тогава дѣдо попъ се връща да вѣнчае и другата свадба. Кажете, моля ви се, слѣдъ това, че поповетѣ не сѫ Христови служители.

Отъ сѫщото село ни съобщавалъ, че тамъ се е основало читалище съ цѣль да спомага за умственото развитие, политическото възпитание и нравственото повдигание на членоветѣ си и селянитѣ въ селото. Ний му желаемъ успѣхъ и на инициаторитѣ постоянство.

Отъ нѣколко врѣме насамъ възобновено е читалището «Пробуждание» въ село Джулюница (Горнѣ-Орѣховско), което е било основано още прѣди 4—5 години. Прѣзъ коледнитѣ праздници тамошнитѣ учители съ помощьта на младежьта сѫ дали нѣколко прѣдставления за въ полза на новооткритото читалище. Сега читалището разполага съ 200 л., въ която сума влиза и 46 лева отпуснати отъ общината. Ний поздравляваме инициаторитѣ и членоветѣ на възобновеното читалище и пожелаваме на Джулюничната младежъ успѣхъ въ прѣдприетото дѣло. Читалището сега получава около 20 вѣстници и списания.

Пишатъ ни отъ село Сираково (Орѣховско), че учителитѣ отъ с. Добралево, гдѣто се намира общината, сѫ постѫпили много жестоко съ своя събратъ — учитель въ с. Сираково. Тѣ съ помощьта на кмета взематъ свидетелство, че само тѣ сѫ учители въ Добралевската община, отиватъ и истеглятъ внесенитѣ пари отъ бирника въ Зем. Каса и лишаватъ Сираковския учитель отъ неговата заплата да я получи сега. Ний бихме посъвѣтвали Добралевскитѣ учители, че не е този пѫтя да отмѫщаватъ по такъвъ начинъ на единъ свой колега; а сѫщото врѣме обръщаме вниманието на Инспекцията да разгледа тази работа.

Помолени сме отъ Ломското Окол, Уч. Др-во да съобщимъ, че по инициатива на тамошния инспекторъ на земледѣлието и овощарството и съ съдѣйствието на нѣкои граждани и учители, членове на Съюза се състави отъ 1 Януарий т. г. пчеларско др-во «Пчела» съ цѣль да пропагандира рационалното пчеларство всрѣдъ обществото. Всѣки членъ е задълженъ да даде по единъ кошеръ «Даданъ-Блатъ» съ пчелитѣ заедно и за първитѣ двѣ години по 1 левъ мѣсеченъ вносъ. За сега др-вото брои около 40 души членове. Пожелаваме успѣхъ на инициаторитѣ.

Пишатъ ни много похвални работи за Дол.-Орѣховскитѣ учители. Благодарение на тѣхното усърдие тамъ вече има «аптечка» и тази година сѫ събрали 200 л. волни помощи за нея. Тъй сѫщо дадени сѫ три прѣдставления, чиито приходъ е раздѣленъ между аптечката, читалището и дѣтската и училищна библиотека,

Миналата Недѣля градътъ ни бѣше посетенъ още отъ двама политически мѫже, Г-нъ Петковъ, шефътъ на Стамболиститѣ и Г-нъ Людскановъ, министръ на Търговията и Земледѣлието. Г-нъ Петковъ повече се стараеше по единъ исторически методъ да оправдае бившето поведение на своята партия и всичкитѣ злиния, които тя е нанесла на България, отколкото да влѣе свѣтлина върху днешния политически моментъ. Той се яви като покайникъ прѣдъ бъл. народъ, извини всичко съ обстоятелствата и оправда всичкитѣ правителства съ стрѣмлението имъ за общо благо. Маниера, който употрѣбява г-нъ Петковъ и неговитѣ партизани, сполучва въ много мѣста, благодарение кекавостьта на другитѣ нашитѣ партии. Партия, която се бѣше изгубила, слѣдъ 18 Май 94 год. отъ бъл. политическо поле, благодарение жадностьта за власть на различнитѣ Радослависти, Каравелисти, Прогресисти, малко по-малко захвана отъ ново да показва своя носъ и да се прѣдставлява отново за защитница на народнитѣ и държавни интереси.

Рѣчьта на г-нъ Людскановъ бѣше малко по-съдържателна отъ всичкитѣ до сега произнесени въ градътъ ни рѣчи отъ различнитѣ политически мѫже. Като отхвърлимъ настрана всичкитѣ негови завъртвания и слаби доводи за въ полза на монопола, можемъ каза, че въ цѣлата негова рѣчь имаше една идея, именно за подигание нашето економическо положение, усилване на нашето производство. Макаръ, че Г-нъ Людскановъ и да я разви твърдѣ слабо, но този е единствения положителенъ, макаръ и оспоримъ, довотъ за въ полза на заемътъ и монопола.

Шайкаджийски нравъ.—Миналата Недѣля, когато говори г-нъ Петковъ, почти всичкитѣ расилни и агенти на Общината постояно дигаха шумъ въ галерията и честе прѣкъсваха оратора. Най-коризното бѣше това, че когато г-нъ Петковъ хвалише настоящето правителство и доказваше необходимостьта отъ заемътъ и монопола, тогава горнитѣ агенти-провокатори викаха най-много: «лѫжешъ» и «не е вѣрно». До какво комично положение можатъ да стигнатъ едни безсъзнателни и насъскани хора!

Научаваме се, че всичко това не било извѣстно г-ну Данаилову, градс. кметъ, което ний напълно вѣрваме, но ний бихме искали отъ послѣдния наказание на тѣзи негови подведомствени, които тъй злѣ го прѣпорѫчватъ прѣдъ неговитѣ сътраждани.

Както се научаваме Земледѣлческата Партия въ Плѣвенско се тъкмила да влезе въ компромисъ съ Народняцитѣ, по който случай е имало размѣнени много любезни писма. Та нали всичкитѣ други партии бѣха вагабонтски, та за това се образува и отдѣлна Зем. Партия? Това още единъ пѫть повече доказва, че обръщанието на Съюза въ Партия, неозначава нищо друго, освѣнъ да се удовлетворятъ капризиитѣ на нѣкои отдѣлни личности. На добаръ ви часъ! . . .

180 души избиратели отъ с. Пелишатъ сѫ подали молба до Окр. Сѫдъ, въ която искатъ да имъ се позволи да гласуватъ въ Пордимката секция, а не въ Бохотската. Като имаме прѣдвидъ че с. Пелишатъ стои на 10 километра отъ Бохотъ, а само на 5 километра отъ Пордимъ, ний мислимъ, че това искане е справедливо и заслужава да бѫде удовлетворено.

Отъ Лѣсковецъ ни съобщаватъ, че Търновския митрополитъ при послѣднето си посѣщение въ тоя градъ не забравилъ да обикоди гробищата и да опъне по 5 лева за всѣки гробъ, надъ който е била четена молитва. Разправятъ, че по този случай дядо владика занесълъ въ Търново около 1000 лева печалба отъ неговитѣ благословии. И като четемъ това съобщение, идатъ ни на умъ пожертвуванията отъ 50,000 лева, направени отъ Видинския Митрополитъ и отъ 10,000 лева, дадени отъ Сливенския Митрополитъ Гервасии за постройка на едно духовно училище—пожертвувания чиито суми сѫ събрани по горния способъ. Намъ ни иде на умъ, че ако тъй върви за напрѣдъ щастието на Търновския владика, нему ще се удаде случай да извърши и по голѣми пожертвувания. Много хубаво намислено. Чети молитви, прибирай по 5 лева и като станешъ богатъ, ти можешъ да минешъ за благодѣтеленъ човѣкъ—отъ богатствата си можешъ да отдѣлишъ една незначитална часть за да се туришъ въ редътъ на христолюбивитѣ братия. Вълкътъ ситъ, а агнетата, ако не сѫ цѣли, то най-малокто е, че сѫ само постригани —това не е дипъ едра работа!

Г-нъ Д-ръ Думановъ, кандидатъ на стамболиститѣ въ Троянско, въ една своя рѣчь прѣдъ избирателитѣ на с. Дебнево между другото ощастливилъ учителитѣ съ изявления за слѣдующата си програма по народното просвѣщение: «като отида тамъ (въ София. Б. Р.) ще направя да се плаща на учителитѣ по два лева на день гюндюлюкъ и то само въ дѣлниченъ день; въ сѫбота, понеже работятъ до обѣдъ ще имъ се плаща по единъ левъ, въ недѣля и прѣзъ ваканциитѣ нищо». Разправятъ ни, че, по поводъ на тази рѣчь и на нѣколко още такива, избирателитѣ биле толкова трогнати, щото на мнозина припаднало. Защо ли г-нъ Докторътъ не е разказалъ и за цѣната на калпакътъ си? Вѣрваме, че по тая тема той щѣше още по-вече да плѣни избирателитѣ. На всѣки случай, ний му желаемъ успѣхъ въ избирателната борба, защото най-сетнѣ и Народното Събрание се нуждае отъ майтапчии.

Полицията арестувана и бита отъ шайка. Миналата вечерь тукашния полицейски приставъ е билъ срѣщнатъ отъ шайката на цанковиститѣ на брой около 20-30 души, посчуканъ малко и попрѣтиснатъ до една стена. Когато той е далъ сигналъ и сѫ дошли нѣколко стражари, то шайката е захванала да се бори съ тѣхъ и да се смѣе. Нито приставътъ, нито стражаритѣ е смѣялъ да арестуватъ нѣкой отъ шайкаджиитѣ. Какво ще се каже това една шайка да бие и арестува полицията? Има думата Г-нъ Окр. Ууправитель и Г-нъ Окол. Началникъ.

Обявления отъ Сѫд. Пристави.

№ 827

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Писаровското Землище, а именно:

1.) Кѫща въ с. Писарово съ дворъ 1 дек. оцѣнена за 200 лева; 2.) Нива «На срѣдний връхъ» 3 дек. — 30 лева; 3.) Нива «На срѣдний връхъ» 6 дек. 5 ара — 60 лева; 4.) Нива «Менкова геранъ» 6 дек. — 60 лева; 5.) Нива «Могилата» 6 дек. — 60 лева; 6.) Нива «Лозята» 3 дек. — 30 лева; 7.) Ливада «Въ Тулюво 3 дек. 5 ара — 35 лева; 8.) Лѫгъ «Въ женский доль» 1 дек. 3 ара — 6 лева; 9.) Бранище «Въ женский доль» 4 дек. 5 ара — 30 лева; 10.) Бранище «Край село» 7 дек. — 42 лева; 11.) Градина «Барата» 5 ара — 15 лева; 12.) Лозе «Срѣдний връхъ» 2 дек. 6 ара — 25 лева.

Горнитѣ имоти принадлѣжѫтъ на Иочо Цоловъ отъ с. Писарово, не сѫ задожени, продаватъ се по взисканието на Петко Въловъ отъ с. Село за 505 л. 95 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 4363 на II Плѣвенский Мировий Сѫдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 30 Януарий 1902 год. 1—2

Дѣло №. 826/901 год.

Сѫдебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

№. 1403

Подписаний Ив. Бутиловъ Сѫд. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сѫдъ на I участъкъ на основание испълнителний листъ № 3300 отъ 23 Юний 1901 год. издаденъ отъ II Плѣвенский Мировий Сѫдия въ полза на Тодоръ Табаковъ поверникъ на П. Н. Хинчевъ срѣщу Анонимното д-во по постройката на линията Романъ — Плѣвенъ за искъ 550 л. и др. съгласно чл, чл. 910 919 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че на 12 Февруарий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание насамото мѣсто при р. Витъ слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1.) Петь машини (лукомобили) за водение, а отъ които единъ голѣмъ съ по 4 колелета, оцѣн. за 1000 лева петехъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването сѫщий день да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа отнисящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 28/I 1901 год. 1—2

Дѣло №. 1647 отъ 1901 год.

I Сѫдебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

Плѣвенъ, Печатница на Т. Хр. Бърдаровъ Отговорникъ: *Т. С. Кузмановъ.*